

[Iver Poulsen.]

komme til at tænke lidt mere over hele pensionsspørgsmålet.

Man regner med, at de pensionsberettigede aldersgrupper vil fordobles i løbet af de kommende 17 år, hvilket vil sige, at 1963-64 udgifterne på 1.850 mill. kr. vil blive fordoblet og altså i 1984 beløbe sig til små fire milliarder kr. Det forudsætter endda, at pensionsbeløbene ikke ændres, men fastholdes, og det ved vi ganske bestemt at de ikke gør; vi skal have flere folketingsvalg, før vi når 1984, så det bliver altså endnu større milliardbeløb, ungdommen og de børn, der går i skole i dag, skal udrede til denne ene forsorgsgren, når de bliver voksne. Mon vi dog ikke i det mindste skulle lade være med at tilsløre de milliardbeløb, vi pålægger de næste generationer at udrede sammen med de mange penge, som disse generationer også skal skaffe til investering i trafik anlæg og andet, der siges at være nødvendigt for at holde det produktionsapparat intakt og i gang, som er forudsætningen for, at vore syge og ældre medborgere overhovedet kan sikres en tryk tilværelse.

Regeringen synes, forekommer det mig, så grebet af valgskræk og af en sand pensionsmani, at den nu fremsætter forslag om en klassepræget tillægspension og såkaldt fuld folkepension til alle, hvilket som nævnt ifølge det foreliggende lovforslag ikke betyder ens folkepension til alle, men større til nogle, mindre til andre, noget tredje til en tredje gruppe og noget fjerde til en fjerde gruppe, uden samtidig at anvise, hvorfra pengene skal komme. Det er, som jeg har sagt, efter min opfattelse meget forkert, og jeg vil gerne spørge, om det er meningen, at pengene skal tilvejebringes ved at indføre et andet skattesystem, som vi hørte det diskuteret i går mellem de ærede medlemmer hr. Holger Eriksen og hr. Aksel Larsen, et skattesystem med bortfald af skattefradragsreglen, så der blev mulighed for at beskatte de lidt større indtægter endnu hårdere, eller med udvidelse af kapitalvindingsskatten til også at omfatte obligationer, så obligationsmarkedet ville blive endnu mere trykket, akkurat som det er sket med aktiemarkedet, og således at nationalbanken bare skal købe flere trillebørene til at køre obligationer ned i kælderen på grund af de stadig stigende obligationsopkøb? Har regeringen slet ingen

mening om, hvordan pengene skal skaffes? Det er noget, vi synes regeringen bør fortælle os.

Jeg vil til sidst understrege, at mit parti meget gerne havde medvirket til en samlet løsning af pensionsspørgsmålet, omfattende hele befolkningen, ikke en endeløs række af lapperier, og med en klar tillkendegivelse af, hvordan ordningen skal klares økonomisk, altså hvorfra pengene skal komme. Man kan ikke forlange, at et lovforslag med så mange skønhedspletter som dette skal blive mødt med nogen velvilje fra de uafhængige.

Hvad angår enkerne, har vi altid givet udtryk for, at vi meget gerne medvirker til at forbedre deres økonomiske kår. Vi har også gentagne gange givet udtryk for, at vi meget gerne ser invalidelovgivningen skilt ud fra alderdomsforsørgelsen, og det skulle glæde os, hvis regeringen ville fremsætte lovforslag med det formål at sikre vore invalider en værdig og ordentlig tilværelse, for vi har alt for mange eksempler på, at dette ikke er tilfældet i dag.

Ib Thyregod: Da jeg gennem en række år har beskæftiget mig i særlig grad med de problemer, som vedrører selvpensionister og alderdomsopsparere, vil jeg gerne gøre nogle enkelte bemærkninger i tilslutning til det af mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Søren Andersen, her i dag fremsatte indlæg vedrørende vor stilling til det foreliggende lovforslag.

Det er i særlig grad de ældre, som inflationen i de forløbne år er gået ud over, folk, som enten er pensioneret i en pensionskasse, pensionsforsikret eller har foretaget formueopsparing i form af obligationer, bankindestående og sparekasseindestående o. s. v. I alle disse tilfælde har de indbetalt kroner med en høj købekraft og har nu udbetalinger eller formue med kroner, der har lav købekraft. Det er derfor klart, at vi må betragte dette forslag som et forsøg på en retfærdighedshandling også over for disse ældre, som i høj grad er blevet ramt af prisudviklingen.

Men dertil kommer et andet synspunkt som også fremhævet i bemærkningerne, nemlig betydningen af at fremme opsparingen. Man efterlyser til stadighed en øget opsparing, og det beror vel på et vist ligevægts-synspunkt, at skaber man muligheder for